

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 703/2485

อัยการสูงสุดโจทก์ นายมะหมุด เต๊ะปูยกับพวกจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

ของที่จำเลยพยายามหนีพาสีอันเป็นความผิดนั้น เป็นของที่ต้องริบตามพ.ร.บ.สุสการโจทก์ฟ้องว่า จำเลยสมคบกันพยายามพาของที่ยังไม่ได้ผ่านสุสการให้ถูกต้องออกนอกราชอาณาจักรไทย แต่หากตำรวจจับได้ในขณะจำเลยบันทุกเรือพาไป จับได้พร้อมด้วยของกลาง ขอให้ลงโทษ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตาม พ.ร.บ.สุสการ ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ และฉบับที่ ๙ มาตรา ๖ ส่วนของกลางเห็นว่าไม่ต้องริบตามกฤษฎีกา ๒๗,๒๘ และพ.ร.บ.สุสการ ๒๔๖๙ มาตรา ๓๔. โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ให้ริบของกลางตาม มาตรา ๑๗ แห่ง พ.ร.บ.สุสการ ๒๔๘๒ ฉบับที่ ๙ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า ตามบทมาตรา ๑๗ พ.ร.บ.สุสการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๔๘๒ บังคับให้ริบของชนิดนี้ เมื่อมีกฤษฎีกาพิเศษเช่นนี้ ศาลก็ต้องนำมาบังคับตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๑๑ กรณีจึงไม่อยู่ในบังคับมาตรา ๒๗,๒๘ กฎหมายลักษณะอาญา พิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์ ฎีกายกฟ้องคดีเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 703/2485อัยการสูงสุดโจทก์นายมะหมุด เต๊ะปูยกับพวกจำเลย ป.อ. ม. 11, ม. 27, ม. 28 พ.ร.บ.สุสการ พ.ศ.2469 ม. 27, ม. 34. พ.ร.บ.สุสการ (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2482 ม. 17, ม. 6.ของที่จำเลยพยายามหนีพาสีอันเป็นความผิดนั้น เป็นของที่ต้องริบตามพ.ร.บ.สุสการโจทก์ฟ้องว่าจำเลยสมคบกันพยายามพาของที่ยังไม่ได้ผ่านสุสการให้ถูกต้องออกนอกราชอาณาจักรไทย แต่หากตำรวจจับได้ในขณะจำเลยบันทุกเรือพาไป จับได้พร้อมด้วยของกลาง ขอให้ลงโทษ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตาม พ.ร.บ.สุสการ ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ และฉบับที่ ๙ มาตรา ๖ ส่วนของกลางเห็นว่าไม่ต้องริบตามกฤษฎีกา ๒๗,๒๘ และพ.ร.บ.สุสการ ๒๔๖๙ มาตรา ๓๔. โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ให้ริบของกลางตาม มาตรา ๑๗ แห่ง พ.ร.บ.สุสการ ๒๔๘๒ ฉบับที่ ๙ จำเลยฎีกา

คำพิพากษา

ศาลฎีกาเห็นว่า ตามบทมาตรา ๑๗ พ.ร.บ.สุสการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๔๘๒ บังคับให้ริบของชนิดนี้ เมื่อมีกฤษฎีกาพิเศษเช่นนี้ ศาลก็ต้องนำมาบังคับตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๑๑ กรณีจึงไม่อยู่ในบังคับมาตรา ๒๗,๒๘ กฎหมายลักษณะอาญา พิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์(ว.จ. นิติศาสตรไพศาล-อ.ช. เพ็ญชาติ-ธรรมบัณฑิต บุญยะปานะ)ศาลชั้นต้น - นายเกียรติ ยวสวัสดิ์ศาลอุทธรณ์ - นายเปลี่ยน จินดานิดแหล่งที่มากองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีคำพิพากษา หมายเลขคดีคำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องว่าจำเลยสมคบกันพยายามพาของที่ยังไม่ได้ผ่านสุสการให้ถูกต้องออกนอกราชอาณาจักรไทย แต่หากตำรวจจับได้ในขณะจำเลยบันทุกเรือพาไป จับได้พร้อมด้วยของกลาง ขอให้ลงโทษ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตาม พ.ร.บ.สุสการ ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ และฉบับที่ ๙ มาตรา ๖ ส่วนของกลางเห็นว่าไม่ต้องริบตามกฤษฎีกา ๒๗,๒๘ และพ.ร.บ.สุสการ ๒๔๖๙ มาตรา ๓๔. โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ให้ริบของกลางตาม มาตรา ๑๗ แห่ง พ.ร.บ.สุสการ ๒๔๘๒ ฉบับที่ ๙ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า ตามบทมาตรา ๑๗

พ.ร.บ.ศาลการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๕๒ บังคับให้รับของชนิดนี้ เมื่อมีกฎหมายพิเศษเช่นนี้ ศาลก็ต้องนำมาบังคับตามกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๑๑ กรณีจึงไม่อยู่ในบังคับมาตรา ๒๗,๒๘ กฎหมายลักษณะอาญา พิจารณายืนตามศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ว.จ. นิติศาสตรไพศาล · อ.ช. เพ็ญชาติ · ธรรมบัณฑิต บุญยะปานะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/703/2485>